

ANY II

Número 36

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIÒDIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS
(ADHERIT A LA "UNIO CATALANISTA")

BARCELONA
27 Novembre 1919

Catorze punts... suspensius

Si l'Història de la Humanitat fos una matèria d'ensenyança obligatòria per a tots els ciutadans, sabriem que lo que se'n diu Història no és més que l'eterna repetició del mateixos fets a través dels temps; i tots aquells que s'haguessin pres el treball de recordar lo ocorregut en les innombrables guerres que ls Estats han sostingut, haurien estat ben convençuts de que tot allò de la Llibertat, de la Justícia y del Dret, que semblava ser la bandera de guerra enlairada pels Aliats, no era més que un tòpic, semblant a lo dels mirallets per caçar aloses; hauriem vist desseguida que aquestes Nacions Aliades no se sacrificaven per la redempció dels pobles oprimits, sinò per a defensar els seus propis interessos; i hauriem sapigut, per fi, que l'intervenció dels Estats Units en la guerra europea, no fou la gesta generosa de romàntica quixotada, sinò l'hàbil aprofitament d'una ocasió oportuna, per a hipotecar a favor dels Estats Units l'hegemonia política i econòmica mundial tant suspirada per Alemanya. Va ocórrer aquí lo de la nou del compte: entre dos que's disputaven una nou, intervingué un tercer, qui repartí la closca entre'ls dos, quedant se ell el restant.

¿Cóm era possible creure en un ideal de lliberació, entre un conglomerat de nacions com Rússia, qui mantenia una Sibèria; Anglaterra, que tenia una Irlanda, i França, en quin lèxic polític no hi havia ni tant sols la paraula *autonomia*? I si be és vritat que algunes petites nacionalitats han degut la seva lliberació a les victòries dels Aliats, aquesta lliberació no ha estat inspirada per un senzill esperit de justícia, sinò per ser un fet que portava com a immediata conseqüència la debilitació del enemic, ni més ni menys que ho va fer Alemanya, al declarar l'independència d'algunes nacionalitats anexionades al ex-imperi rus.

Amb aquests antecedents és verament incomprensible la fanàtica obsessió que molts catalans sentien per la *Entente* i pèl semi Deu Wilson, a qui poc và mancar per a declarar-lo Ser Sobrenatural. La clàssica inconsciència del nostre meridionalisme va obeir una vegada més al impuls sentimental. De segur que ara, en els moments actuals, no llegiríem dit nòm amb tanta freqüència pels carrers i places que s'han dedicat an aquell fundador de la célebre doctrina dels catorze punts... que no se'n ha complert cap.

Si a tot això hi afegíssim alguna recordança històrica, com per exemple l'intervenció de Lluís XIII en la guerra dels Segadors, i la de Lluís XIV en la de Successió, resulta una enigma indesxifrable volguer esbrinar el fonament de les falagueres esperances que molts catalans tenien concentrades en el Congrés de la Pau. Això no passaria de ser un esclat de tendre infantilisme, si no tingués una altra significació més greu, car és al ensemps la més vergonyosa confessió de la pròpia impotència, la desconfiança en el propi esforç. Els pobles que aixís obren, corren el gran perill de caure en el servilisme, de convertir-se en colònia espiritual del estranger. Per aquest camí algun poble ha arribat a la realització d'actes que demostraven haver caigut en la més villana abjecció, i

d'haver perdut la més elemental noció de la pròpia dignitat, com l'episodi dels Polonesos davant de Napoleó, sense per això haver conseguit la protecció tan esperada.

Catalunya té forces, té energies pròpies i suficients, si són ben aprofitades, per a resoldre el problema de la seva llibertat, sense intervencions estranyes, que sempre es paguen més cares que lo que valen; i això serà el dia que tots els catalans tinguin plena consciència del seu propi valer, i no's deixin obsessio-nar tant fàcilment pels mirallets de caçar aloses, encara que tinguin catorze punts i vinguin enribetats amb les paraules Llibertat, Justícia, Dret.

DR. E. XALABARDER,

de la Junta Permanent de l'Unió Catalanista.

El primer pas

A la Federació de Joventuts Nacionalistes de Catalunya

Sembla que la Federació de Joventuts Nacionalistes de Catalunya és ja un fet, sembla que finalment les forces disperses de les prometedores joventuts tenen fretura d'actuar conjuntament, per tal de ahrenjar amb llur esforç d'acció positiva i catalaníssima, la resolució del plet de la sobirania de la Nació Catalana.

No tenint representació dins la Federació, acudim a les ardides planes de l'INTRANSIGENT, per exposar ço que creiem deu ésser el primer esforç d'acció política de la Federació.

El primer acord (no esforç), deuria ésser el fer clara i ferma declaració de persistir d'una manera decidida en l'ac-

Companys: El nostre poble sofreix una gran crisi, si no procurem mitjans d'arreglo'esdevindrà l'emigració de tots els catalans. Cal que tots ens en preocupem, no es hora de estar-nos tancats dintre nostres Casals sens fer una actuació positiva. Nostre tasca ha d'ésser a la tribuna, a la premsa i fins allà arribin nostres mitjans.

No són culpa tans sols de l'actual greu situació obrers i patrons, majorment en són culpables els estats i els agabelladors, aquests durrers els agabelladors, no obstant i haver fet imensos beneficis durant quatre anys de destroça mundial, protegits per governants pretericados, continuen augmentant bàrbarament son deshonrós capital.

Ja que els odiosos polítics sols són bons per a portar-se beneficis particulars induint al poble al engany, femho nosaltres, tots, car som joves i podem triomfar.

D. LATORRE I SOLÉ

tuació conjunta, fins i tant que les aspiracions de Catalunya siguin satisfetes, deixant de banda totes les qüestions, tots els matços que puguin portar divergències, alçant en santa i patriòtica «Prioritat» el plet de Catalunya, el plet de nostra Nacionalitat, fent sentir aquesta sagrada aspiració, aquesta suprema volens de les Joventuts, a tots els sectors on les Joventuts hi tingan força dinàmica.

Tota qüestió, tot plet, és mogut per divergències; ço que s'oposa a la satisfacció del plet de Catalunya Nació, és intangible, febleses cíviques feren possible la promulgació de certes lleis que donen als oposants una força, una immunitat; deixant als mateixos en un reclos, on és perillós per nosaltres fins el llençar una llambregada per damunt les muralles cesaristes.

Ens cal deixar aquesta negació, avui per avui, de banda, i esguardar entretant arreu del món, per tal d'assabentar-nos de ço que passa en les mundials democràcies.

La qüestió més vital per les Joventuts de Catalunya, és la del servei militar, és un fet que'n tots els països de vera democràcia, passats els anys de lluita, fins sens esperar la ratificació del Tractat de Pau, el clàm civic és estat de retornar tot seguit a la vida civil a tots els que s'oferriren per la defensa de la Pàtria llur; i per substituir als ex-soldats, el crit imperatiu dels pobles democràtics es estat de retornar al voluntariat.

Els joves catalanistes, prenent peu d'un dels acords de l'Assemblea de Manresa, i per posar-se al nivell de les nacions verament democràtiques, deuen iniciar tot-seguit una fortíssima campanya en contra del servei militar, exigint l'implantació del voluntariat i l'evacuació del Marroc, ço és de retornar al estat de pau; aquesta campanya feta en la premsa i en el meeting, estesa arreu de Catalunya, fent que retrunyí en els pobles d'Ibèria i del món, i exigint als parlamentaris catalans que'n fassin qüestió prèvia, deu ésser el primer esforç de la nova acció de les joventuts.

Aquesta campanya daria a nostra doctrina un caire pacifista que internacionalitzaria nostres aspiracions i presentaria als eterns enemics de Catalunya, del treball i de l'humanitat, un front únic d'acció catalana, abreuçant amb aquest atc de flanc la resolució que retarda la plenitud de la satisfacció ciutadana i la suprema felicitat de Catalunya.

[La Federació de Joventuts Nacionalistes de Catalunya té la paraula!]

CLARENISA.

(De «La Nova Catalunya», de l'Havana)

NOTES D'ART

Galeríes Layetanes

En Josep Nogués exposa una serie de retrats, paisatges i altres assumptes.

De les obres exposades, sobresurten els retrats, encar que entre ells hi han els de l'Irene López Heredia i d'en Vilches y sus creaciones, que son verdadera-ment fusellables.

En les mateixes «Galeríes Layetanes» exposa en Nolas Valls, uns paisatges de Mallorca, tots ells molt, però molt fluixos.

En vritat el Sr. Nolas Valls no valia la pena que's molestés en mostrar les seves teles al públic.

¡Si al menys fossin teles per a calçotets!

Saló Parés

En aquesta popular pasteleria hi exposen els Srs. Cardona i Puig Perucho, el primer unes escultures que per a remat de les mones de Pasqua no estarien mal, i el segon una mena de paisatges aigualits que fan verdadera pena.

Refectorium

Un tal C. Blanes exposa unes quantes tonteries, entre les quals és de notar un goç groc que és una verdadera maravella.

Felicitem al Sr. C. Blanes i creiem que, com ell diu, en Cezanne, Picasso, Gaudin... són uns poca-soltes, doncs, solament el Sr. C. Blanes ens ha fet sentir la veritable emoció de l'Art.

LLUIS D'ARA

La manifestació nacionalista pels carrers de la ciutat de Bilbao un'xic abans de les épiques càrregues

ELS PLETS NACIONALISTES

En el moment que l'agreuament de la qüestió social porta el malestar a Catalunya, esmortint el plet nacionalista, arreu del món, la flama de la Llibertat Nacional arbora els cors dels fermes nacionalistes dels països esclaus dels imperis tot-poderosos.

En Irlanda, després de la labor d'En De Valera en l'Amèrica, segueixen un procediment digne d'imitació, qual procediment és l'assaltar les cases-quarters de la policia anglesa i de desarmar les patrulles de soldats del mateix país, amb quines armes es procuren un mitjà de defensa, de que enguany estan mancats, per a fer present a les forces manades per Anglaterra que el Nacionalisme en la Verda Erin no defalleix, i mentres bategui en el pit de un irlandés una guspira de vida tindran plantejat el plet de l'Independència d'Irlanda.

El milenari Egipte, despertat per la sotregada que comou les nacionalitats, recordant-les-hi el dret d'ésser, proclama davant de l'imperi anglés la Justícia de la causa que defensen. Novament els carrers d'Alexandria hom els ha vistos banyats de la sang de l'intel·ligent joventut egipcia. El Govern anglés incapacitat per a capir l'alta idealitat del plet nacionalista d'Egipte, ha vist fracassada la tasca de la comissió de Lord Milner, i està portant a cap una violenta repressió en els subdits francesos i italians, residents en el país, titllats de fer propaganda nacionalista, i no volguent saber res amb la Delegació egipcia de París, quina no fou atesa en la Conferència de la Pau, a pres d'Anglaterra, i única que està eridada a presentar les proposicions que els nacionalistes egipcis desitgen convertir en realitat.

Mentres en aquesta expressió geogràfica dita Espanya, l'únic poble conscient després de Catalunya, Euzkadi, segueix sa laboriosa tasca, encar que coaccionats per una força que s'esmicola i s'enfotza; sos darrers actes han constituït les senyals de una raça forta i un poble vident; els successos esdevinguts a Irún ja així ho demostren; després de la celebració de la

«Diada nacionalista», i quan el poble portat per l'entusiasme deixava correr la riuada sense frè de la grandesa de sos ideals amb crits de «Gora Euzkadi», sentí sorprendre que aquests eren contestats per les forces mauro-mellistes amb el «Viva Espanya» corresponent; ço que donà motius a l'intervenció de la força pública, que, amiga de l'ordre, carregà demunt dels qui amb sos crits, sols expresaven la puresa d'ideal de l'ànima vasca; les banderes euskares, fins ara ple-gades per manament de la superioritat, volejaren tot seguit per l'aire entre mig dels crits de «Gora Euzkadi» i de l'Himne nacional vasc, per a demostrar a l'Espanya gran que els pobles petits també saben defensar sa llibertat; la gent s'agombolà al redós del monument als Furs de Naparra, mentres la guàrdia civil davant l'insospitada resistència, induïda per l'amor a sa generosa pàtria i la *hidra separatista*, feia tota mena de violències per a acabar amb el grapat d'heroes que, sens defensa, lluitaven per la causa nacionalista. La Diada acabà per cert tristament, foren curats de cops de sabre bon nombre de ferits, i altres tingueren de fugir cames guillant, deixant-se abandonats els efectes de viatge; però, amb tot, el nacionalisme euskar obtingué un triomf, al qui nosaltres ens hi adherim enviant-los-hi nostra coral salutació.

DOMÈNEC SOLER.

Devant l'impossibilitat de poder contestar a totes les felicitacions que anem rebent, ens veiem obligats a donar desde aquestes humils columnes les mes grans mercès, fent present que no fem més que nostre obligació.

Latorre, Fresseta, Ramirez, Sabatès, Macià, Ruenca, Soler, Curet, Roca i Cortès.

L'Estaca

¡Bufo, Pep! ¡quina tranca que du el Noi Intransigent!

¿Vols dir que no s'hi entrebanca quan l'ha de brandar, corrent?

—No siguis sorja, home, i calla que'l que li sobra és braó;

és jove i no fa la talla pro té un pit... que Déu n'hi dó!

—Es que noi, és tot un arbre ço que tragina a la mà;

ja et dic que'm deixà de marbre tantost m'en vaig adonà!

¿I d'on l'ha tret, de muntanya?

—D'un roure que'm puja a l'hort; porta un empelt de castanya

i té'l pes d'un ase mort.

—I sembla nova de trinca!

diga'm: farà distincions?

—L'estaca per ningú es brinca;

tothom dret, ¡fora raons!

Rebrà si aquí ens ensarrona

en Cambó, o no es du com cal

fent mitings com a Girona

d'afirmació electoral;

al primer Quijote ¡guerra!

que no'n quedi un escorrim;

rebrà el de dreta, el d'esquerra,

si és que no filen prou prim;

—¿I no hi haurà cop de tranca

per al señorito bien

que tot fent moviments d'anca

mira afemelladament?

—¡N'hi haurà, Cisco! ¿Què dius are!

tant si és jove com si és vell;

n'hi haurà pel pare i la mare

i tots els que siguin d'ell.

—¿Rebrà?...

—¡Prou! I are recorda

sols això que't vaig a di:

si és que'ns ve'l donar-li corda...

¡Rebs tu i tot, veliaquí!!

PEP DE LA MASIA.

CATALUNYA EN L'ESCENA

Als llegidors

Animats pel bon desig de perfeccionar i enrobustir el nostre Teatre amb nous i fervents devots, des de la setmana vinenta publicarem uns breus estudis-anàlisis d'obres teatrals relacionant les creacions còmiques i dramàtiques amb el temperament de l'autor.

Estrenes de la setmana

El xicot tünd. (Comèdia en 3 actes).
Ens plau teatralment aquesta comèdia del jove Poal Aragall.

Com serpent que va arrocegant-se per entre'ls obstacles de la vida, hi apareix el jove David, indecís del camí que deu seguir... Escenes còmiques plenes de gràcia donen més relleu a la seva tímida característica. El Sr. Baldrich, el seu preceptor, amb sos eternals desacerts, que són part integrant del seu caràcter ple de vivesa, tracta de destruir la timidesa del seu deixeble. Són en và els seus esforços; no hi ha res que sigui més propi i inseparable de l'individu que la voluntat. I aquesta i l'amor, són una sola cosa que cada ser el sent i l'interpreta a la seva manera.

Perxò, quan el cor del jove esclata en contemplar a Miquelina, sent formar-se dintre seu la seva personalitat.

Alentat per la força potentíssima de l'amor o de la voluntat, que emancipa l'individu de tota influència moral externa, es declara, decidit, en rebeldia, contra les eternes imposicions del seu pare, qui representa l'anhel tiranitzador de tots els homes, d'imposar les seves mires sobre la vida dels altres.

En un final poc teatral, accedeix el pare, davant les amenaces del seu fill.

Res tenim d'afegir a lo dit; sols, sí, felicitar al Sr. Poal, pregant-li segueixi ardidament la seva tasca, sempre amb mires d'amplificar i enlairar els arguments.

El primer petò. (Drama en 1 acte).

Els raigs esmortuats del sol enllumenen l'indret dels enterraments de l'Abadia. Un vell monjo mormora una oració per l'ànima d'aquells que reposen sota llosa de pedra, diu: «... i els dos àngels que no es van pòguer enllaçar en vida, están units en el glaç de la mort!...» I les seves paraules ressonen per aquelles soletats al compàs d'uns passos que s'apropen. És el pare que ve a saludar els restes del seu fill estimat.

—Quina mà amorosa ha posat aquestes flors al sepulcre del meu fill?

—Monsenyor sab bé prou, que son fill estimat comparteix el son de la mort amb la seva petita enamorada...

Aleshores es presenten a la mens del pare inconsolables records crudels, que'l lliguen amb el passat. I amb aquella delicadesa exquisida, pròpia de l'eximí Dantàs, brollen dels llavis del pare, com fonts de sentiment, tristes paraules de desconçol per la memòria del seu fill.

Interrompent la oració del pare amorós, apareix la dama quina família ha mort al seu fill. Desesperat, s'aixeca'l cavaller per a retirar-se, pro Missenyora l'atura, diguent-li:

—Aquí, ambdós, hi tenim el mateix dret de restar-hi, vos pregueu pel vostre fill, jo per la meua filla preuada.

I aleshores esclataren tots els sofriments i totes les angoixes que havien patit aquells dos sers.

—[Pobre fill meu!... quan el tenia en els meus braços; amb veu feble em digué: «Em sento morir i encara mai he besat la meua estimada, promet-me que tu la besaràs per mi...» i de la seva boca esgrogueïda n'eixí una glopada de sang, em pesa pel seu darrer vagit.

—Quant bells hagueren sigut ambdós, units per son amor...

—Senyora, nosaltres també ens havíem estimat com ells; nosaltres tampoc ens ferem el sacramental petò. Aquets fills nostres, no eren ells que s'estimaven, eren les nostres ànimes que havien passat an ells per a unir-se...

I esclatà el primer petò: compliment de la promesa feta al fill estimat.

Heu aquí l'obra plena de sensibilitat, d'un geni que sab portar a l'escena aquesta vibració eterna dels cors generosos, que tramet les seves sensacions per sobre les fragilitats de la vida.

El llenguatge florit, com fonts cristallina, brolla d'aquells cors; que sols ells són els que parlen; fent sentir als espectadors, sensacions mai sospitades.

Vaja la nostra enhorabona al Sr. Ribera i Rovira qui ha sabut identificar-se amb en Dantàs, per a traslladar a la nostra escena una obra mestra de sublimitat.

HUMILIATOR

El ví del Priorat⁽¹⁾

(Del llibre «Recull de Versos»)

De tot el be-de-déu que 'ns ha donat als Catalans el Pródich Criador, de tots es el millor el ví del Priorat.

El terrer te color de ferro vell y les comes, muntanyes y espedats, es tot ple de vinyals enmargenats, y del rocám aspriu del lleurell en surt el ví millor que al món se cull; y 'ls vins de més renom són vins maixans al seu costat; aixó pels Catalans es un motiu d'orgull.

Els rahims més gustosos que la mel fan un ví, que deu sé'l que diu David, que alegra'l cor y dona bon profit; es el nectar que 'ls deus beuen al cel.

El ví ranci es tan bó que un sol gotet vos puja al cap y fa que aneu de tort, retornaria un mort el seu tast exquisit, el seu bouquet.

Aquest ví es un ví fort, sustanciós, imatge del caràcter català; no admet aygua, no 's pot mistificar, com més vell es més clà y més generós.

Que sigui'l nostre ví, l'nacional, y al assolir la nostra llibertat brindem ab ví l'legítim Priorat per Catalunya... nostra y immortal.

RAMÓN PIÑAS, PRE.

(1) Encara que creiem convenient seguir les orientacions assenyalades per l'Institut en qüestions d'ortografia, respectem la d'aquets versos per deferència al seu autor.

Joan Sucarrats

Hospital, 145 i Cera, 4

Camiseria i Genres de punt
Confeccions per a senyora
Especialitat en robes per
" " a recen-nascuts " "

La que ven mes barato de Catalunya

L'Escola

L'escola catalana té d'ésser el gresol on es depurin els defectes i s'aprofitin les qualitats que caracteritzen nostre poble; la seva acció no deu limitar-se a seguir les modernes corrents pedagògiques, sinó que ha d'emmotllar la seva estructura amb l'ànima del poble català. Tot poble que desitja adquirir una perfecció per marxar a l'avantguarda de les nacions civilitzades, deu procurar que'ls infants comencin a practicar en l'escola el civisme que en l'esdevenidor els fa grans. Cal que l'infant no sols aprengui en l'escola les ensenyances que més tard el fan ésser un home; se ha d'aprofitar la noblesa dels seus sentiments, per a convertir l'escola en el suplement de la llar, i que tots ells s'agermanin per llaços indestructibles.

L'escola convertint els infants en homes, converteix els pobles en nacions d'homes, d'homes amb quina dignitat es pot confiar i de quina ciutadania s'en té proves, en els estats en que és més petit el nombre d'analfabets; l'escola si bé no canvia l'estructura d'un poble, fa que molts de sos defectes sigan aprofitats pel bé comú de l'humanitat; l'esforç individual que fem els catalans, cal que siga protegit convertint-lo en un esforç col·lectiu, sempre que dit esforç ens faci pujar un graó més de perfecció. Cal convertir nostre poble per mitjà de l'escola en tots sos matitzos, en un poble de sobirana poiança i de gran optimisme en l'esdevenidor, que's presenta falaguer per a tots aquells que'n treient-se les preocupacions que'ls dominen, és l'encen a la lluita, no amb les innobles armes de matar homes, sinó amb la lluita moral, per a adquirir el lloc que pertoca a tot poble de sana cultura i per a estendre aquesta semblança de les dels antics imperis, per demunt de les races febles, fent-los recobrar l'espiritualitat de que avui per dissort están mancades.

DOMÈNEC SOLER.

A càrrec de l'Associació «Nostra Parla» és donarà un curs extraordinari de Gramàtica Catalana, en l'Associació «Catalunya», Nou de la Rambla, 16. L'inscripció és pública i gratuïta.

El dia 25 del corrent quedà inaugurat el curs de Llengua Catalana a càrrec de «Nostra Parla», i donades pel professor Juan Valero, en la Joventut Nacionalista de Sant Gervasi.

Secretariat de cultura de l'Unió Catalanista

Decidida l'actuació cultural a realitzar per l'«Unió Catalanista», i volguent-li donar començ tot seguit amb la creació de Biblioteques, Conferències de civisme, Cursos de divulgació científica i demés, es crida, per aquest Secretariat, a totes les Entitats d'«Unió Catalanista», que, creguent profitosa la tasca indicada, esperin rebre'n llurs beneficis; pregant-los-hi, a l'ensem, vulguin noticiar-nos-ho acudint a l'estatge particular del Dr. Xalabarder, carrer Elisabets, 3, entresol, tots els dies i dimars, de 9 a 12 hores de la vetlla, per tal d'assabentar-los dels antecedents i detalls per al millor èxit de l'obra de cultura convinguda, i poder-ne conseguir l'unitat i coordinació necessària a llur major profit i utilitat cívico-catalana.

La Falç, F. C.

Com suposém enterats als nostres llegidors, s'ha format dins la batalladora Joventut Nacionalista «La Falç», aquest Club de Fut-bol, quals resultats fins ara, donen el visatge que an el campionat d'enguany de la Lliga Cultural Deportiva, si no van a primer lloc, no n'ocuparan cap que faci quedar en mal terreny el nom d'aquesta simpàtica Joventut.

Fins ara tots els partits jugats, que hem presenciats, especialment pel primer equip, si no ha guanyat han quedat empatats; çò que'ns demostra la valua de aquests joves nacionalistes.

Formen la Junta d'aquesta Secció els amics Munné, Altaba, Martínez, Llobet i Calvó.

Coratge i endavant falçaires.

Aviació

Degut a una petició feta per l'Aeri Club de Catalunya, es parlà al nostre Ajuntament de l'adquisició d'un camp de lliure aterratge a Barcelona.

Això és una cosa que ja tindria d'estar feta, però com que l'Aeri té altres feines, no els deu haver sigut possible. Altrament tant les coses de l'Aeri com de l'Ajuntament es fan a poc a poc.

Ara el que faltaran serán escoles de aviació.

Foot-Ball

Campionat de Catalunya
Barcelona — Espanya

Novament va ésser pel Barcelona, el diumenge prop-passat, la victòria: després d'una lluita titànica va guanyar a l'Espanya per 1 a 0.

L'equip del Barcelona estava format pels Srs. Zamora, Coma, Galicia, Torralba, Sancho, Samitier, Vinyals, Sesúma, Martínez, Alcántara i Lakatos.

Marxa

A Palautordera es va celebrar el diumenge la gran marxa atlètica per equips, organitzada pel Centre Excursionista de Catalunya, essent-ne molts els corredors que hi prengueren part.

Arrivaren primers, fora de concurs, els germans Charlot,

2 Muller, Hernández i Valls, de l'A. E. P.

3 Farrán, Cardona i Guinovart, de l'A. E. C.

4 Catalá, Aparici, Avinent, de la A. A. E.

5 Carbones, Peña, Alce, de A. E. C.

Pedestrisme

La Revista «El Sport» organitza pel dia primer d'any una cursa a peu anomenada: Premi Jean Bouin; el recorregut serà de 10 Km. i sols s'admetran inscripcions fins Nadal.

TITU.

COMPANYNS:

Vestireu amb gust i elegància si vos proveiu a la Gran Sastreria

L'Estisora

de ANTONI VILA

Casa de confiança i bons preus
Es confeccionen, en cassos urgents
trajos en SIS HORES

Salmerón, 89.- BARCELONA

Aquest número ha passat
per la previa censura

NOVES

LA "UNIO CATALANISTA"

La «Unió Catalanista» ha tramès el següent telegrama:

«M. Emmanuel Brousse: Pirineus Orientals Unió Catalanista celebra vostra reelecció de diputat per al Rosselló. Mes preguem recordeu sacrifici fet voluntaris dotne mil catalans per al triomf i la llibertat de la França. President, J. SOLÉ i PLA.»

«L'Orfeo Gracienc».—Amb motiu de celebrar l'adquisició de son casal propi, aquest popular i ja eminent Orfeo, que dirigeix l'excel·lent mestre En Joan Balcells, inaugurarà el propi dissabte, dia 29, una tanda d'actes i concerts, que cridarán l'atenció entre la vida musical, per la qualitat dels artistes que pendrán part en els mateixos. Per un programa general que ha vingut en nostres mans podem avançar a nostres llegidors la llista del artistes i corporacions musicals de gran prestigi i valua que hi col·laboraran, com són Alexandre Ribó, Quartet Renaixement, Blai Net, Gaspar Cassadó, Joaquim Cassadó, Francesc Costa, Joan Molinari, Orquestra Simfònica, i Banda Municipal que dirigeix l'eminent mestre català, Lamote de Grignon, respectivament. Institut Català de Rítmica i Plàstica, i el prestigiós «Orfeo Gracienc».

Pels que els puga interessar aquestes actes, s'ha obert un abonament en molt bones condicions, que les faci: en al lloc social de l'Orfeo, Esmaragada, 27 i 29, de 7 a 9 del vespre.—COT.

L'Intransigent a «Germinal».—Aquesta setmana ha tocat el torn al «Bloc Nacionalista Obrer» «Germinal», carrer Jaume Giralt. Poc coneguda, a hores d'ara, dels nostres amics, ens creiem en el deure de fer públic que «Germinal» és una Entitat que es proposa fer catalanisme dintre l'estament obrer. Iniciada l'idea per l'antic lluitador, el company Tapies, hom posà fil a l'agulla fent juntes cada diumenge, a la tarda, a un cafet de barriada, i avui és tan considerable el nombre dels seus inèrcits que ja compta amb estatge social propi.

La Redacció de L'INTRANSIGENT, en ple, feu acte de presència, dissabte passat, a la nit, a una festa que celebrava a benefici del seu Quartet, escaientment batejat amb el nom de «Quartet Germinal», compost de tres joves i una gemada senyoreta, violinista.

El Quartet feu fruit a la triada concurrència, Serenada, de Toselli, Tosca, Eccos d'Italia, etcetera, curiosament interpretades. Alguns joves, entre ells el popular Pedregosa, recitaren poesies, algunes originals, d'un marcat caient catalanes, que fóren justament aclamades.

L'enhorabona, braus companys de Germinal.

Del Poble Nou.—El diumenge, dia 30 del mes que som l'Elenç dramàtic del «Centre Moral Instructiu» posará en escena el divertit monòleg d'En A. Rius i Vidal «Quan seré gran», per En Xavier Benguerel, i la bonica comèdia «El senyor Secretari».

Sardanes.—Organitzades per la Secció Permanent de Propaganda del «C. A. de D. del C. i de la Indústria» i an el seu estatge, tingueren lloc el prop-passat diumenge dugues audicions de sardanes.

Al matí foren executades a piano i a la vetlla per la renomada «Cobla Barcino» que amb tant d'acert dirigeix l'amic Leandre.

Hi hagué gran animació, no mancant-hi un nombrós estol de bufones damisel·les.

La Violeta d'En Clavé.—Aquesta entitat coral celebrará demà dissabte una vetllada teatral, destinant la meitat dels beneficis per a la confecció de la senyera de la «Unió de Chors i Orfeons d'En Clavé»; representant el drama en un acte de N'Ignaci Iglesias, «Joventut», cantant diverses cançons el tenor Sr. Fortuny i la massa coral de «La Violeta d'En Clavé».

OBRA NOVA

RECULL DE VERSOS

PER

MOSSÉN RAMON PIÑAS

PROLOGADA PEL DR. D. ARTHUR MASRIERA

MESTRE EN GAI SABER

PREU: DUES PESSETES

SE VEN A TOTES LES PRINCIPALS LLIBRERIES DE CATALUNYA

El «Centre Autonomista de Dependents del C. i de la I.»—En son darrer Consell General ha estat elegit el següent Consell Directiu: President, Joan Torrents i Dagés; Vicepresident primer, Joan Ors i Verdé; segon, Antoni Vallejo i Capdevila; tercer, Miquel Guinart i Castellà; quart, Marian Vendrell i Sala; quint, Josep Noguera i Julià; Vocals, Joan Munné i Rafols; Joan Monsonís i Matas; Josep Viura i Mirambell; Ignaci Gual i Roca; Agustí Dulcet i Prat; Caixer, Josep Sala i Ricó; Bibliotecari, Angel·l·Otto i Jordà; Secretari, Marius Calvet i Arce.

Els desitgem molta sort i serenitat pel bé de Catalunya i del proletariat.

«L'Intransigent» an En Brousse.—Ha estat cursat el següent telegrama per nostra Redacció que diu:

Sr. Emlanuel Brousse: Perpinyà. Reunida Redacció Periòdic Nacionalista Radical portaveu Joventuts «L'INTRANSIGENT» us trameta ple de joia coral felicitació triomf esclatant vostre reelecció diputat Rossellonès. Esperem seguireu tasca empresa llibertat poble esclau. Visca Catalunya! Director, Domènec Latorre i Solé.

Agrupació Excursionista «Catalunya».—La Secció Atlètica d'aquesta Agrupació té molt avençats els treballs per la cursa Garraf, Gavà... cursa que com tot el que porta a terme l'Agrupació és amb vistes als nobles ideals de Patria i Esport.

Els equips seràn afablement rebuts a Gabà pel seu popular Ajuntament el dia de la cursa, 14 de Desembre, que és justament el dia que el dit poble celebra la Festa Major.

Aviat sortirà un luxós Butlletí—Programa enriquit amb fotografies dels llocs més pintorescs que travesarán els concursants.

Els premis són de molta upa, com pertoca a l'importància de les altes personalitats que els ofereixen.

¡Excursionistes, no hi manqueu!

Joventut «La Falç».—Diumenge vinent dia 30, a les onze del matí, seguint el cicle de conferències públiques anunciades per aquesta joventut, i donades fins ara pel President i Vicepresident, Srs. Brós i Rusiñol, respectivament; el soci protector En Pere C. Pascual, disertará el lema «Pàtria», com a continuació i desenrotll de la primera d'aquesta tarda donada pel company Bris.—M. ALBERT.

Secretariat de propaganda de l'Unió Catalanista.—Coneguent les moltes aventures que, en profit de l'alliberament de Catalunya, poden aconseguir-se per mitjà de la propaganda parlada, ventada del Verb que les multitudes abranda; i, convençuts, altremet, de la fretura del metre la Patria tota en ardidesa i seguits de lluita per la defensa de nostra justícia; el Secretariat de propaganda de l'Unió Catalanista, previ acord, crida a totes les joventuts adherides mostrant-los-hi l'alta conveniència de constituir seguidament seccions, grups de joves de bona voluntat disposats a la tasca feixuga d'apostolat per a portar, arreu de Catalunya, el clam de nostre voler, la fermesa de voluntat en el dret de viure la pròpia vida; i, pental de man-

comunar, orientar i regular l'esforç de tots. los hi prega, a l'ensem, ens en facin sabedors seguidament de llur constitució entregant, a la Redacció de nostre Setmanari «L'INTRANSIGENT» les corresponents llistes, çò que ens permetrà començar bentots la tasca de deixondiment nacional per l'independència de nostre Esperit.

De Vilafranca del Panadès.—Fa més d'un any, que la Mancomunitat de Catalunya concedí an aquesta vila, una Biblioteca popular.

Es nomenà una comissió de respectables i poc actius senyors, i ara resulta que encar no s'ha trobat lloc apropiat per bastir-la.

En fi, que per poca voluntat d'uns, i conviències d'altres, el més pobable serà, que'ns quedem sens Biblioteca.

No tant necessaria institució, no mereix un poc de sacrifici, senyors comissionats?—J. LIRÀ Corresponsal.

A Sant Gervasi de les cassoles.—No sabem de quin Sant al Jovent del Centre Autonomista de Sant Gervasi els hi va passar pel cap de fer una gran festassa el 25 de Novembre, justament el dia 25 de Novembre, que és el dia que tenim més feina, amb motiu d'inaugurar les seves escoles.

—I vinguin! vinguin...

—Què farem què direm? Al capdevall són amics nostres, bah! anem-hi.

I fet i dit agafem un taxi i cap a Sant Gervasi falta gent.

—Bona nit, tinguin. ¿Que és aquí que inauguren avui unes escoles catalanes?...

—Hooo...ola! Si homes, si, però... allò de les escoles ha estat un pretext per agafar-vos. Entreu, entreu.

Ja entrem ja, però un dels nostres, enlluernat cau com si hagués relliscat amb una pell de taronja i de què si no pren mal de debò.

—I quina sala! Allò era un cel... catalanista. Tot estava a punt de solfa: pastes, codorniu i una temperatura que ni al Círcol de Caçadors.

I comença la sessió. Cada concurrent venia obligat a dir-hi la seva. I efectivament tots enraonien. Els uns semblen àngels de bona pasta, àngels de pessebre anunciant la pau entre els homes de bona voluntat, de veu prima, dolça que apar us facin pessigolles al cuc de l'orella. En canvi altres de veu de tró parlen com àngels del dia del Judici fent tremolar les parets de l'establiment.

Un pic s'en van haver esbravat tots, segona part, gresca miraculosa. El xampany a dojo el mateix que als cassinets de districte en dies d'eleccions. Després del xampany fum, fum, fum. I mentres feien fum... res... igual que si hagués devallat de més amunt del sostre una inspiració divinal es posen a cantar unes absoltes que semblava l'enterrament de la sardina.

Això acabarà malament, pensàvem. Però ca, acabats els funerals, torna la tabola, a l'extrem que nosaltres els nois de L'INTRANSIGENT ja no erem els darrers de fer olla.

Res, que ens va agradar tant que en pendre comiat, els uns als altres ens dèiem «Hi torna-rem».

Correspondència

Companys: Josep Dalmau, Feliu Teixidor, Antoni Martí, Enric Sala, Santiago Sagrera: Pere Artés i Joan Codolà; Son ja sotscriptors de L'INTRANSIGENT visca...! Clarenisa; Amic, vostre article queda en cartera. I Barmona; En cartera. Marián Tomás i Sustés; Com no us coneixem el tirem al cove. Pere Mogas i Fusellas; Vos hem sotscrit tal com indiqueu, trameteu sotscripció trimestral 1950. Preuat amic Eudalé Plana de Renovació; Aquesta nova que ens adreçeu és ja molt atrassada. Amic Ramirez: digueu a En T. Miriotes que si no envia quartos no hi ha rebut. Davi B. Aloy; Com no us coneixem, ni sabem qui us coneixi, queda en cartera; esperem us deixeu veure per aquesta Redacció (Martí i Julià), 14 (avans Canuda) demà dissapte de 9 a 10 de la vetlla. Miquel Ginuart: us porteu com un home, arreveure; per excés d'original no anirà fins al pròxim.

Abans de pintar, empaperar o bé decorar vostra llar, no deixeu de visitar els tallers d'En

Francesc Grau

MERCADERS, 27 (al costat del «Centre Obrer»).

IMP. ARNAU GERMANS
Montjuic Sant Pere, 5.—Teléf. 556 S. P.
Enfront al Palau Música Catalana)

VAPORS TAYÁ

Servei bisetmanal fixe entre
BARCELONA I GÈNOVA

Vapor «Capitá Revuelta»

Servei ràpid

SORTIDES

De Barcelona: Els dimecres a la una de la tarda | De Gènova: Els dissabtes a la una de la tarde
Gran confort. Servei restaurant de primer ordre. Concert durant els àpats.
Perruqueria, quartos de bany, etc.

Vapor «Teresa Tayá»

SORTIDES

De Barcelona: Els dissabtes a les set de la tarda | De Gènova: Els dimecres a les set de la tarda
En ambdós vaixells la 3.ª classe va allotjada en amples departaments amb llit metàl·lic, menjadors, «lavabos», llum elèctrica, etc., etc.

Informes i despatx de billets a la casa armadosa

Fills de Josep Tayá, S. en C.

Carrer J. A. Clavé, 2

Teléfonos 841, 3026, 5506 i 5507 A.